

XAVER

ZÁŘÍ/ŘÍJEN

ZPRAVODAJ DIVADLA F. X. ŠALDY LIBEREC

OHLÉDNUTÍ ZA LOŇSKOU SEZÓNOU

ROZHOVORY S LÍVIÍ OBRUČNÍK VÉNOISOVOU A ALEŠEM VALÁŠKEM

V MALÉM UVIDÍTE SRNKY

GAZDINA ROBA V OPEŘE

divadlofxšaldy

OHLEDNUTÍ A PLÁNY NA PŘELOMU SEZÓN

Na konci každé etapy se sluší ohlédnout se a povšimnout si zejména toho, co se nám nejvíc podařilo. Sezóna 2013/14 byla prvním rokem nového šéfa činohry Ivana Rajmona. Soubor neprošel žádnými otřesy, jen nás mrzí, že z angažmá odchází Tomáš Dianiška, který zamíří do pražského Divadla pod Palmovkou, kde mu samozřejmě přejeme hodně úspěchů. Na stejnou scénu se přestěhují i Zdeněk Kupka a Lenka Langová. Zmínění herci však budou v Liberci dohrávat některé ze svých rolí a věříme, že se v našem divadle objeví i v budoucnosti jako hosté. Největším diváckým hitem se beze sporu stal muzikál Monty Python's Spamalot, který jsme nastudovali s živě hrajícím orchestrem a který plní Šaldovo divadlo podobně jako z oscarového filmu známá Královna

řeč, v níž září zejména Martin Polách a Zdeněk Kupka. V Malém divadle jsme nerezignovali na odvahu uvádět původní autorské texty, od října 2013 zde máme na repertoáru Erotikon doktora Š. – komedii přibližující F. X. Šaldu tak, jak ho neznáte. Zajímavým dramaturgickým počinem je i dvojice inscenací, které jsme nastudovali krátce po sobě: Čechovův Višňový sad a Ulické Ruská zavařenina, jež je jakýmsi volným pokračováním Čechovovy hry po sto letech. Višňový sad navíc uvádíme „obráceně“, to znamená, že diváci sedí na jevišti, zatímco herci hrají v hledišti. Inscenace měla premiéru teprve v červnu, takže většina z vás bude moci tuto neobvyklou, ale velmi atraktivní a obohacující variantu ocenit teprve v sezóně nadcházející.

V době uzávěrky tohoto čísla Xavera vzniká také dramaturgický plán pro předplatné na rok 2015. Zatím bez záruky vám můžeme prozradit, že mezi tituly se pravděpodobně objeví například Molièrova Škola žen či premiéra dosud neprávem opomíjené hry Pavla Landovského Pro tentokrát zbohatneme. V Malém divadle se můžete těšit například na skvělou parodickou komedii pro tři herce Souborné dílo Williama Shakespeara. Hostování nám přislíbil také jeden z nejvýraznějších českých režisérů současnosti Jan Nebeský, který na konci roku 2015 pravděpodobně nazkouší jednu z Ibsenových her. Chceme pokračovat i ve spolupráci s Ondřejem Pavelkou, jehož pravděpodobně znáte spíše jako herce, ale jeho Hodinový hoteliér

uváděný v Malém divadle dokázal, že je i neméně dobrým režisérem. Příležitost dostanou také mladí tvůrci, konkrétně autorsko-režijní dvojice Tomáš Jarkovský, Jakub Vašíček, jejichž práci můžete znát i z Naivního divadla.

I nadále pro vás chceme připravovat široce rozkročený repertoár zahrnující klasické tituly, herecké divadlo nabízející příležitosti a růst členům souboru, vedle toho i novinky domácí i světové dramatiky, autorskou tvorbu a v neposlední řadě i setkání s režisérskými osobnostmi s výrazným rukopisem, jejichž působení je zárukou obohacení pro divadelníky i diváky. O to vše se budeme snažit pod křídly nové paní ředitelky Jarmily Levko, již také přejeme hodně sil a osvětlenosti...

Erotikon doktora Š. (foto Roman Dobeš)

Hodinový hoteliér (foto Roman Dobeš)

Monty Python's Spamalot (foto Roman Dobeš)

Višňový sad (foto Roman Dobeš)

SRNKY MALÉ DIVADLO ZVE NA PREMIÉRU KOMEDIE S OSOBITÝM ČESKÝM HUMOREM

Nejprve letmo k osudům hry. Vznikla jako soutěžní text přihlášený do dramatické soutěže o Cenu Alfréda Radoka a získala třetí místo. Následně Srnky natočil Český rozhlas a odvysílal je na stanici Vltava. Světovou divadelní premiéru zažily na Kladně. Brzy nato je autor a režisér v jedné osobě Tomáš Svoboda nastudoval v Krakově, kde za jedinou sezónu dosáhl okolo padesáti repríz a vysloužily si dokonce nominaci na Cenu Adama Mickiewicze. Snad to bylo i proto, že právě Poláci náš osobitý český humor milují, ale ať tak či onak: kolik současných českých her se za sedm let od svého napsání může pochlubit několika realizacemi? V současné době se navíc uvažuje i o filmové verzi...

Srnky jsou příběhem outsiderů s kuriózními osudy. Jednou z postav je např. dirigent, který touží vystupovat v Japonsku a na

Pražském jaru, ve skutečnosti však řídí orchestr při operetních představeních v Liberci. S jeho životem ještě víc zamává osudová nehoda s tragikomickými následky, která svede jeho kroky s dalšími nešťastníky, kteří proplovají životem velmi neobvyklým způsobem: mykolog, který ze strachu z vlastní výšky chodí neustále ohnutý, takže v sobě objevil talent na hledání hub, vynálezce, který má na kontě řadu odmítnutých vynálezů, či úředník, který obsedantně podléhá svým erotickým fantaziím... A samozřejmě nechybí ani jejich ženy, milenky, „zaučovatelky“ atd. Cesty všech se jedné noci nečekaně spojí a jejich příběhy najdou rozuzlení až díky srnkám, které se objeví bůh ví odkud... Groteskní komedie, která snad v něčem připomene snivost Arabské noci (inspirace Schimmel-pfennigovým textem, který jsme

také úspěšně uváděli, je patrná i v monologičnosti textu), zájem o bizarnost osudů dá vzpomenout na hry Petra Zelenky (ne náhodou rovněž velmi úspěšné v Polsku), vnitřní svět lidí balancujících na hranici tragiky a směšnosti zase snese srovnání s Gogolovými povídkami. Tomáš Svoboda je dlouhodobě známý nejen díky svým politickým kabaretům Blondatá bestie, ale především díky své schopnosti pohybovat se v žánru parodie, tragikomedie či grotesky až na hranici absurdity a pohrávat si se znaky dnešního světa a popkultury. Celostátně známé byly především jeho inscenace Jaromír Jágr, Kladeňák nebo Pornohvězdy (obě napsal spolu s Petrem Kolečkem), v našem divadle režíroval v roce 2012 fotbalovou komedii Šťovík, pečené brambory, kterou doposud máme na repertoáru.

Tomáš Svoboda režíruje tento svůj autorský text už potřetí, pro naše divadlo však Srnky nově přepracoval a navíc je situoval i do našeho města – do Liberce. Premiéra Srnek proběhne v Malém divadle už 3. října 2014.

Tomáš Svoboda (foto Leoš Skokan)

BALET DFXŠ SE PŘEDSTAVIL NA VELETRHU TANEČNÍKŮ A PERFORMERŮ

Koncem června se náš soubor zúčastnil 1. ročníku Veletrhu tanečníků a performerů. Akce, kterou pod svá křídla vzala Unie tanečníků a performerů, se konala na pražském Střeleckém ostrově. Přinesla taneční vystoupení profesionálů i amatérů, workshopy pro veřejnost, ale i předprodej lístků, taneční filmy nebo fotografie. „Naším cílem bylo v jediném dni nabídnout veřejnosti průřez světem tance od baletu přes současný tanec až po nový cirkus. Návštěvníci si mohli zatančit pod vedením zkušených lektorů na workshopech pro děti i dospělé, vychutnali si představení několika předních

českých souborů a choreografů, podívali na fotografie a filmy z tanečního prostředí,“ zhodnotil ředitel Unie tanečníků a performerů Milan Odstrčil.

Náš soubor DFXŠ představil ukázky z baletů Ota–Pavel–Raška, Dům Bernardy Alby, Periferie. Zájem byl o Louskáčkovu pexeso, pohlednice s portréty tanečníků i o baletní kalendář.

foto Alena Pešková

POPELKA: NENÍ NIC MENŠÍHO NEŽ LÁSKA

A není nic dojemnějšího než pohádka o Popelce. Premiéru chystá baletní soubor na začátek divadelní sezóny.

Příprava baletní novinky je v plném proudu, scénář, choreografie a režie je opět v pečlivých rukách šéfký baletu Aleny Peškové.

Po Louskáčkovi připravuje baletní soubor další „klasický“ kus. Klasický v uvozovkách proto, že půjde opět o příběh a choreografii přesně ušité na míru našemu souboru. O hudbu Sergeje Prokofjeva ale nepřijdete. Ba ani o pohádkový příběh. Naše Popelka nebude

zametat světničku březovým koštětem ani přebírat hrách, bude to Popelka dnešních dní – oblékat se bude v second handu a SMSky jí budou chodit na nemožné zastaralý typy mobilu... Ušlechtilost srdce jí ale zůstane stejná jako v pohádce. A Princ? Zbohatlický synek obklopený luxusními dárky i luxusními smlečnami, pořád mu ale něco schází...

V titulní roli Popelky se představí Rie Morita, jejího Prince ztvární Jaroslav Kolář. Popelčiny sestry budou tančit Veronika

Šlapanská a nová členka souboru Margaux Thomas. Role Macechy připadne Marii Gornalové, Popelčinu maminku ztvární Karolína Miková. V dalších rolích se můžete těšit na Alexeye Yurakova, Andreje Bayniyazova a další. Návrh scény je z dílny Richarda Peška jr., kostýmy připravuje Monika Kletečková.

Premiéra proběhne v pátek 17. října od 19.00 hodin v Šaldově divadle. 2. premiéra se koná v sobotu 25. října.

ZOPAKUJTE SI LOŇSKOU SEZÓNU

Zkoušky Popelky, naši baletní novinky, jsou v plném proudu. Než se ale vydáte 17. října na premiéru, můžete si zopakovat úspěšnou loňskou sezónu.

Taneční divadlo Gustav Klimt, které vzdává hold tvůrci liberecké divadelní opony, můžete vidět 24. září v Šaldově divadle. Představíme vám vídeňského mis-

Gustav Klimt (foto Petr Jedinák)

tra, jeho vášně i strachy, milenky a obrazy, na kterých je zvětšil. Choreografii Aleny Peškové dotváří autorská hudba Moniky Načevy, Tomáše Vtípila a Klimtových současníků. V titulní roli se představí Alexey Yurakov. Na německy hovořící půdě se balet o rakouském malíři dostane 12. září, kdy soubor vyjede do Bad Elsteru.

Další nezapomenutelný zážitek nabízí balet Ota–Pavel–Raška. Životní příběhy spisovatele Oty Pavla a jeho (nejen) literárního hrdiny Jirky Rašky převedl na taneční prkna choreograf Martin Dvořák. Hudba představí dílo současného belgického skladatele Wima Mertense, nabídne bigbandy z legendární kompilace Československý jazz nebo závěrečný Ritor-nell op. 25 Vítězslavy

Ota–Pavel–Raška (foto Martin Šandera)

Kaprálové. V roli našeho prvního zimního olympijského vítěze Jirky Rašky se představí Jaroslav Kolář, spisovatele Otu Pavla tančí Petr Čermák. 1. října v Šaldově divadle.

Publikem i kritikou oceněná inscenace Dům Bernardy Alby měla premiéru v květnu 2014. Komorní drama podle hry Federika Garcii Lorky na prkna Malého divadla převedla choreografka Marika

Hanousková (členka souboru, čerstvě studentka choreografie na pražské HAMU), hudbu přímo „pod nohy“ napsal liberecký skladatel Petr Čermák. V roli despotické doni Bernardy, která hlídá počestnost svých pěti dcer, exceluje Valerija Radionova. Nechte se strhnout žhavým španělským sluncem, rytmem flamenka, tanga či rockového milostného duetu 29. října v Malém divadle.

OHLÉDNUTÍ ZA BALETNÍ UDÁLOSTÍ SEZÓNY

Koncem května jste spolu s baletním souborem DFXŠ oslavili Mezinárodní den tance. Přinášíme vám ohlédnutí za dnem, kdy se tančilo téměř všude – odpoledne jsme spolu s Pražským komorním baletem roztančili NG Plaza. Diváky zaplněný spodní parter obchodního centra viděl ukázky z baletů Gustav Klimt, Ota–Pavel–Raška, ale i zbrusu novou choreografií Aleny Peškové Zpětná vazba. Večer pak zaplněné hlediště Šaldova divadla odměnilo dlouhotrvajícím potleskem jak členy baletu DFXŠ, Národního divadla v čele s Liberečanem Ondřejem Vinklátem, tak Pražský komorní balet a jejich balet Mono No Aware. Prohlédněte si fotografie Lukáše Trojana a Romana Dobeše z jedinečného dne a večera.

NG Plaza (foto Roman Dobeš)

foto Lukáš Trojan

ALEŠ VALÁŠEK: „NEJRADĚJI NAVRHUJI SCÉNU I KOSTÝMY SPOLEČNĚ. TVOŘÍ ZAJÍMAVĚJŠÍ CELEK“

foto Marek Olbrzymek

marketu. Sleduji dění v architektuře, módě, výtvarném umění, ale inspiraci nemusí být pouze umělecké disciplíny.

Co považujete za scénografický základ – co na scéně nesmí chybět?

Moje pedagožka, britská scénografka Alison Chitty vždycky říkala, že na scéně nemusí být nic, protože každou hru je možné odehrát pouze s rekvizitami, a měla pravdu. Nedá se asi určit nějaká univerzální správná míra – každá inscenace chce své v kontextu pro jaké divadlo, jakého diváka ji navrhuji a s jakým režisérem spolupracuji.

A naopak, co už je podle vás moc?

Abych byl upřímný, nelíbí se mi většina baletních inscenací v ČR, staromódně inscenované opery a většina muzikálových inscenací, především kvůli jejich pouťově a levně vyhlížejícím, nesmyslně zdobeným kostýmům, ve kterých vlastně není žádný nápad. Když takovou inscenaci vidím, nemohu se ubránit pocitu, že sleduji amatérské představení. Jsou tím charakteristické i muzikály a operety,

Polská krev, Národní divadlo Brno (foto Patrik Borecký)

Scénograf musí být trochu architekt, designér a v neposlední řadě umělec. Jaké obory, ať umělecké či technické, jsou vám blízké?

Je mi velice blízká architektura, jejíž studium dokončuji na FUA TUL u prof. Jiřího Suchomela. Jsem velmi rád, že jsem se před lety pro ni rozhodl. Tenhle obor si mě získal a navíc velmi obohatil i moji scénografickou tvorbu co se vnímání prostoru a zacházení s ním týká. V dnešní době si každý umělec myslí, že může dělat scénografii. Mnoho takových samouků však bohužel navrhuje pouze kulisy a nikoliv scénografii. Dívám se pořád kolem sebe, protože nápad člověk může získat i z obyčejné návštěvy super-

které jako žánry mám rád, bohužel jsou vizuálně často degradované. Nejsem proti krásným věcem, ale přirovnal bych to k následujícímu: ve scénografických pojetích inscenací je často takový rozdíl, jako je velký rozdíl mezi módou z Paříže a levnou módou z tržnice... U nás bohužel převládá to druhé.

Pro DFXŠ tvoříte scény pro operní soubor a pro balet. Jak probíhá spolupráce? Dávají vám režiséři volnou ruku?

Rád bych uvedl, než odpovím na vaši otázku, že si spolupráce s DFXŠ velice vážím a především krejčovem, dílen a vlásenkářek, jsou to skvělí a milí spolupracovníci. Bez nich by vše zůstalo jen na

Síla osudu, DFXŠ (foto Vojtěch Havlík)

papíře. To, že žiju v Liberci, mi dává možnost být v divadle skoro denně nebo když je potřeba. U každého režiséra je to individuální. Mám rád ten případ, kdy inscenace je z půlky „režirovaná“ výtvarníkem a z půlky „navržená“ režisérem, potom je pracovní vztah ideální. Scénograf je na stejné úrovni jako režisér, rozhodně to není pouze jakýsi plnitel režisérovy vůle.

Scéna a účelnost – je to pro vás základ?

Základem je pro mě především režijní koncepce a potom celkový vizuální dojem inscenace. Nejraději navrhuji celou hru, tedy scénu i kostýmy, člověk tak dokáže vytvořit daleko zajímavější celek. Z mého pohledu musí scénografie dobře sloužit celé inscenaci, ale musí reflektovat dnešní dobu. Je to vizuální disciplína, která by se měla vyvíjet stejně, jako se vyvíjí architektura či design.

Lpíte při tvorbě kostýmů na dobových módních prvcích a detailech?

Přiznám se, že lpím, ale rozumně. Naposledy jsem vytvořil velkou výpravu pro operetu Polská krev do Národního divadla v Brně. Janáčkovovo divadlo má obrovský sál s 1 500 sedadly a obrovské jeviště. Musel jsem najít a zvýraznit především ty detaily, které byly

na tu velkou vzdálenost od diváka patrné. Co je pro mě opravdu důležité, je, že kostým musí podpořit charakter postavy. Na prvním místě je pro mě tvar a dobrý střih. Často lpím na dobovém střihu, protože zcela jinak tvaruje tělo a kostým pak vypadá daleko zajímavěji.

Kde hledáte inspiraci např. k barevným kombinacím?

Odkudkoliv. Závisí to na charakteru postavy, koncepci režiséra a co chceme divákovi sdělit. Proto nejraději navrhuji jak scénu, tak i kostýmy, protože volby barev jsou velmi důležité a jedna složka může velice dobře podporovat druhou.

Jaké jsou požadavky na operní kostým a jaké na baletní? Jsou vůbec?

Operní kostým musí umožňovat zpěvákovi dobře dýchat a slyšet. Nicméně tyto dvě podmínky se u některých zpěváků staly výmluvami, když si nechtějí některou ze součástí kostýmů obléknout, jako například klobouky a podobně. Zajímavé je pro mě pracovat s celkovým účinkem sborových kostýmů. V baletu je to samozřejmě pohyb. Je pro mě důležité, aby kostým tanečníka nijak neohrozil a navíc pomohl pohybu zdůraznit. Taková věc jako příliš dlouhá délka kostýmu mu může při tanci způsobit i vážný úraz.

Dům Bernardy Alby, DFXŠ (foto Lukáš Trojan)

GAZDINA ROBA V OPEŘE: EVA JOSEFA BOHUSLAVA FOERSTERA

Na sklonku září 2014 se mohou diváci těšit na první operní titul sezóny 2014/2015, na hudební zpracování dramatu Gabriely Preissové Gazdina roba, na operu Eva Josefa Bohuslava Foersterera. Tento výjimečný titul je postaven na příběhu švadleny Evy, která si místo života bez své lásky, volí propastnou smrt. Světová premiéra opery se konala 1. 1. 1899 v Národním divadle v Praze pod taktovkou Adolfa Čecha. Od svého uvedení byla Eva velmi frekventovaným titulem, naposledy se však na českých jevištích uváděla

v osmdesátých letech 20. století a poslední liberecká premiéra je datována roku 1971, pod taktovkou Petra Doubravského. Dirigentem nové inscenace v Divadle F. X. Šaldy bude jeho syn, Martin Doubravský. Za režijní pult byla přizvána Linda Keprtová, k výtvarnému zpracování Marie Blažková. Tento inscenační tým spolu již v Liberci spolupracoval, a to na úspěšné inscenaci opery Don Quichotte. Opera Eva je interpretačně velmi náročná, liberecký divák se však může těšit na vynikající obsazení. Titulní roli

Evy ztvární bez alternace Livia Obručník Vénosová, jejího milého Josef Moravec taktéž bez alternace, kožušníka Samka, manžela Evy, Svatopluk Sem a Anatolij Orel, Mešjanovku, Mánkovu matku, Jitka Zerhauová. V dalších rolích se představí např. Blanka Černá či Pavel Vančura.

K této mimořádné kulturní události se podařilo uspořádat také dvě doprovodné akce, které mohou být pro návštěvníka Evy nečekaným zpestřením. Jako první neopomeňme zmínit nové vydání kompletního libreta Evy

s doprovodnými informacemi a fotografiemi, které u příležitosti premiéry v Divadle F. X. Šaldy vydává nakladatelství Větrné mlýny a divák si ho bude moci zakoupit nejen v divadelních prostorách, ale také v běžné distribuční síti knihkupectví. Druhou událostí je výstava obrazů malíře Františka Hubatky, které jsou inspirovány samotným příběhem a hudebním zpracováním a které budou při každé repríze k vidění ve foyer divadla.

Stačí tedy již dodat datum premiéry – 26. září 2014 v 19.00 hodin.

ROZHOVOR S LÍVIÍ OBRUČNÍK VÉNOSOVOU PŘEDSTAVITELKOU EY KRAJČÍŘKY

Livia Obručník Vénosová

Postava Evy nepatří k těm snadným, jak po stránce hudební, tak po stránce charakteru, vnitřní psychologie, motivací atd. Potkávali jste se s inscenačním týmem ještě před začátkem zkušebního procesu a „Evu“ rozebírali?

Evu, její smutky i radosti, jsem si zpočátku určitě nejvíce rozebírala sama ve svých myšlenkách. A posléze samozřejmě s dirigentem inscenace Martinem Doubravským a o prázdninách, ještě před začátkem aranžování, s Tebou, milá Lindo.

Kolik času jsi potřebovala na samotné hudební nastudování, kolik času trávíte s režisérkou inscenace a s ostatními kolegy „na place“?

Hudební nastudování mě samozřejmě stálo velké úsilí. Jenom tři měsíce jsem se snažila panu Foersterovi porozumět. Hudební kompozice v sobě skrývá a na první poslech tají mnoho harmonických změn a modulací, které se vám až postupně odkrývají. Důležitou roli v této opeře hraje také orchestr, který celý příběh dobarvuje a prokresluje a rozhodně není psán pouze jako doprovodný aparát.

Pravidelně jsem spolupracovala s korepetitorkou Národního divadla v Praze, s paní Irinou Romenskou, která byla velmi trpělivá a stále mě povzbuzovala, že už jenom krůček... Na to období mám krásné vzpomínky také proto, že jsem byla již v pokročilém stadiu těhotenství a paní Irina mi od-

mítala další korepetice dávat, aby mě nemusela vést do porodnice. Já jsem jí však stále přesvědčovala – až do dne, kdy se mi narodilo mé druhé štěstí!

S hudebním nastudováním však samozřejmě nejsem u konce. Martin Doubravský má zcela jasnou představu. Protože jsme však v tuto chvíli již ve fázi aranžovacích zkoušek, celá mozaika se nám všem pomalu začíná skládat dohromady.

Sama jsi matkou, Eva o své dítě přichází. Promítá se ti zkušenost matky i do této roviny Eviných bolestí a smutků?

V Divadle J. K. Tyla v Plzni jsem jako „Sestra Angelika“, ve stejnojmenné opeře Giacoma Pucciniho, také o dítě přišla. Byla jsem tehdy bezstarostná pětadvacetiletá bezdětná žena a takovouto emoci jsem si v sobě musela nějakým způsobem simulovat. Dnes jsem již matka dvou dětí a jako člověk jsem obohacená neskutečně silnou láskou, na kterou nejde zapomenout ani při zpívání na jevišti. Prožívám každou Evinu emoci, každou její bolest, každý smutek!

Kdybys ty sama byla Evou, co bys změnila v jejím životě?

Co bych na jejím životě změnila? Asi nic... však kdybych ji potkala, jen tak lehounce bych jí šeptla, „že žádný nám za to nestojí!“

Milá Lívie, ve svém repertoáru máš již mnoho rolí jak z českého tak světového repertoáru. Máš pocit, že role Evy přichází právě včas?

Milá Lindo, v první řadě mám velikou radost, že jsem vůbec tuto příležitost nastudovat Evu dostala, snad i proto, že se na českých operních scénách neobjevuje často – být pro mne bylo velkým překvapením, že Eva se v Liberci hrála v novodobé historii divadla již dvakrát, v letech 1950

a 1971. K české hudbě sklonku 19. století mám vřelý vztah, již od počátku mého studia na pražské konzervatoři, díky mé profesorce zpěvu Brigitě Šulcové, která mě k hudbě českých skladatelů vychovávala. A tedy k tvé otázce. Ano, myslím, že Eva ke mně přišla v pravý čas... já jen doufám, že mi moje interpretační zkušenosti, technické možnosti hlasu a především moje JÁ, budou postačovat k tomu, abych „svou Evu“ nezahanbila!

POSLEDNÍ POTLESK PRO JANU HANUSOVOU

V těchto dnech se se zármutkem loučíme s přední osobností liberecké opery Divadla F. X. Šaldy, s pěvkyní Janou Hanusovou. Členkou liberecké opery se tato mezzosopranistka stala roku 1948 a pro své publikum zpívala až do devadesátých let. V paměti stále zůstávají role, které se staly dominantou její kariéry – Carmen, Káča, Dalila, Ježibaba, Amneris, Azucena, Eboli a desítky dalších – ve svých sedmdesáti pěti letech debutovala v Národním divadle v Praze, v roli Stařenky.

V uměleckých šlépějích Jany Hanusové pokračují i její děti, Jana Ottová, dlouholetá členka operního sboru a asistentka režie, a Oldřich Kříž, operní zpěvák a režisér.

„Milovala jsem divadlo a zpěv, zazpívala jsem si spoustu nádherných rolí a na jevišti jsem byla šťastná. Kdybych se narodila znovu, chtěla bych zase zpívat a jestli jsem aspoň někoho

dovedla potěšit, je to krásná náplň života. Ale pro mě rozhodně ne jediná. Hlavní citovou náplní mého života byly a jsou děti. I když jsem prožila mnohá zklamání i neúspěchy, vždy to byly děti, které mi ukázaly cestu vpřed.

Říká se – světská sláva, polní tráva. A něco na tom je. Co zbude ze slávy? Pár fotografií, kritik, vzpomínek. To je všechno. Mám děti, vnoučata a snad se dočkám i pravnoučete. To je, jak říkám, pravá životní náplň.“

Svou poslední roli v liberecké opeře – Náňu – si zazpívala ve svých osmdesáti letech. Na prknech, která znamenají svět, se tedy pohybovala celých padesát čtyři let.

BRAVO JANĚ HANUSOVÉ

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM A PARTNERŮM DIVADLA

Vydalo DFXŠ 2014
Náklad: 4 200 ks

Ředitelka: Ing. Jarmila Levko
Redakce: Linda Keprtová, Tomáš Syrovátka, Helena Syrovátková, Martin Urban
Grafický design: Pavel Dušek

Zřizovatelem Divadla F. X. Šaldy je statutární město Liberec. Umělecká činnost divadla se uskutečňuje také za finanční podpory Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR.

Předplatné na celý rok (ABO + Bloky) – v budově Šaldova divadla v odd. předplatného, tel.: 485 107 836, e-mail: predplatne@saldovo-divadlo.cz
Prodejní doba: pondělí až pátek – 8.30–11.00, 13.00–15.30 hodin. V měsících říjen až leden je ve dnech úterý a středa prodloužena otevírací doba do 17.00 hodin.

Vstupenky – v pokladně divadla, tel.: 485 101 523, e-mail: pokladna@saldovo-divadlo.cz. Prodejní doba: úterý až pátek 12.00–18.00 hodin a vždy hodinu před začátkem představení.

Vstupenky lze zakoupit v městském informačním centru. Další informace o programu získáte na www.saldovo-divadlo.cz
E-mail: info@saldovo-divadlo.cz

Ohodnoťte naše představení na portále www.i-divadlo.cz

Generální partner divadla:

Sponzoři divadla:

Partneři divadla:

Mediální partneři:

Šaldovo divadlo

7. ne. MONTY PYTHON'S SPAMALOT [E. Idle, J. DuPrez]
muzikál láskyplně vykrádající film Monty Python and the Holy Grail, konec ve 21.45 h.
10. st. K6/9 ROBINSON CRUSOÉ [J. Offenbach]
Víte, že Robinson byl vlastně Liberečák?
komická opera v českém jazyce, konec ve 21.45 h.
Pro abonenty! Z provozních důvodů – změna hracího dne!
13. so. DNY EVROPSKÉHO DĚICTVÍ
pozvánka do zákulisí Šaldova divadla,
prohlídky probíhají od 9.00, 10.00, 11.00, 12.00 a 13.00 hodin
14. ne. RD/5 KOCOUREK MODROOČKO
pojdte s kocourkem Modroočkem poznávat svět,
host: Divadlo Krapet Praha, **začátek v 15.00 h.**
17. st. C1/6 RUSKÁ ZAVAŘENINA [L. Ulická]
současná komedie volně podle A. P. Čechova, konec ve 21.50 h.
18. čt. ZPÍVÁNÍ V DEŠTI [B. Comden, A. Green, A. Freed, N. H. Brown]
„Jak se Hollywood učil mluvit“, konec ve 22.00 h.
21. ne. KRÁLOVA ŘEČ [D. Seidler]
skvělá hra, podle které byl natočen slavný film, konec ve 22.00 h.
23. út. OB/4 HOFFMANNOVY POVÍDKY [J. Offenbach]
fantastická opera o pěti obrazech vás zve do magického světa snů a fantazie, konec ve 21.40 h.
24. st. OB1/4 GUSTAV KLIMT [A. Pešková]
taneční divadlo inspirované životem a dílem slavného umělce, konec ve 21.00 h.
26. pá. PŠ EVA [J. B. Foerster]
„Gazdina roba v opeře!“, konec ve 21.45 h., premiéra
27. so. K6/10 MONTY PYTHON'S SPAMALOT [E. Idle, J. DuPrez]
muzikál láskyplně vykrádající film Monty Python and the Holy Grail, konec ve 21.45 h.
28. ne. TRAMVAJ DO STANICE TOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 22.05 h.,
derniéra
30. út. K2/8 VIŠŇOVÝ SAD [A. P. Čechov]
komedie o čtyřech dějstvích, 21.30 h.

Malé divadlo

11. čt. Č2/6 HODINOVÝ HOTELIÉR [P. Landovský]
No samozřejmě, že jsme byli mladý. To myslíte, že jsme se narodili a hned nám bylo pětadesát, či co?,
konec ve 20.30 h.
16. út. LOGO
killovačka v domečku na botičky, konec ve 20.10 h.
17. st. KPLO – beseda s Jiřím Sturcem Bartošem k výročí R. Wagnera,
začátek v 16.00 h.
20. so. NA ÚTĚKU [P. Palmade, Ch. Duthuron]
komediální road movie o cestě dvou žen za svobodou,
dobrodružstvím a životem prožitým naplno,
hrají: Jana Hejret Vojtková a Zdislava Bohuslavová,
konec ve 20.20 h.
24. st. EROTIKON DOKTORA Š. [T. Srovátka]
život F. X. Šaldy v komedii o třech dveřích a dvou dokonaných
aktech, konec ve 21.30 h.

Zájezdy

12. 9. GUSTAV KLIMT – BAD ELSTER
28. 9. ORATORIUM SVATÁ LUDMILA – STARÁ BOLESLAV

Školní představení

9. 9. ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY – ŠD
22. 9. POSEDLOST BALETEM – MD

Začátky představení, není-li uvedeno jinak,
jsou v 19 hodin.

Rezervace: www.evstupenka.cz
Nejrychlejší nákup vstupenek na kulturu z domova

Šaldovo divadlo

1. st. K3/10 OTA-PAVEL-RAŠKA [M. Dvořák]
tanečně-sportovní pohádka ze života pro dospělé a jejich děti, konec ve 21.00 h.
2. čt. PENZION PRO SVOBODNÉ PÁNY [Sean O`Casey, Jiří Krejčík]
slavná česko-irská komedie, konec ve 21.10 h.
3. pá. POLSKÁ KREV [O. Nedbal]
„Ať žije klasická opereta!“, konec ve 21.50 h.
4. so. PŠ 2 EVA [J. B. Foerster]
„Gazdina roba v opeře“, 2. premiéra, konec ve 21.45 h.
5. ne. SHE LOVES ME [J. Masteroff, J. Bock, S. Harnick]
romantické dopisy a jedno bláznivé milostné nedorozumění
v centru staré Budapešti, konec ve 21.40 h.
7. út. K5/10 ROBINSON CRUSOÉ [J. Offenbach]
Víte, že Robinson byl vlastně Liberečák?
komická opera v českém jazyce, konec ve 21.30 h., **derniéra**
10. pá. KRÁLOVA ŘEČ [D. Seidler]
skvělá hra, podle které byl natočen slavný film, konec ve 22.00 h., **žadáno pro ČSOB**
11. so. K6/11 VIŠŇOVÝ SAD [A. P. Čechov]
komedie o čtyřech dějstvích, konec ve 21.30 h.
12. ne. RUSKÁ ZAVAŘENINA [L. Ulická]
současná komedie volně podle A. P. Čechova, konec ve 21.50 h.
15. st. K3/11 TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu
Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h.
17. pá. PŠ POPELKA [S. Prokofjev]
nic menšího než láska – současná baletní pohádka, premiéra, konec ve 21.00 h.
18. so. MONTY PYTHON'S SPAMALOT [E. Idle, J. DuPrez]
muzikál láskyplně vykrádající film Monty Python and the Holy Grail, konec ve 21.50 h.
19. ne. EVA [J. B. Foerster]
„Gazdina roba v opeře“, konec ve 21.45 h.
21. út. K2/9 HOFFMANNOVY POVÍDKY [J. Offenbach]
fantastická opera o pěti obrazech vás zve do magického světa snů a fantazie,
konec ve 21.50 h.
22. st. Č1/7 MONTY PYTHON'S SPAMALOT [E. Idle, J. DuPrez]
muzikál láskyplně vykrádající film Monty Python and the Holy Grail, konec ve 21.50 h.
23. čt. SÍLA OSUDU [G. Verdi]
Je touha po pomstě silná jako láska? ...velká dramatická freska
operního mága v originále, konec ve 21.10 h.
25. so. PŠ 2 POPELKA [S. Prokofjev]
nic menšího než láska – současná baletní pohádka, premiéra, konec ve 21.00 h.
26. ne. PRODANÁ NEVĚSTA [B. Smetana]
česká národní opera, **začátek v 17.00 h.**
27. po. ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY [W. Shakespeare]
komedie o zkrocení ženy, ale také muže, konec ve 22.15 h., **derniéra**
28. út. OB/5 POLSKÁ KREV [J. Offenbach]
„Ať žije klasická opereta!“, konec ve 21.50 h.
29. st. VIŠŇOVÝ SAD [A. P. Čechov]
komedie o čtyřech dějstvích, konec ve 21.30 h.
30. čt. OB2/5 HOFFMANNOVY POVÍDKY [J. Offenbach]
fantastická opera o pěti obrazech vás zve do magického světa snů a fantazie, konec ve 21.50 h.
31. pá. NETOPÝR [J. Strauss]
na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků, konec ve 22.15 h.

Malé divadlo

1. st. DIVADLO A MY – beseda k inscenaci Ruská zavařenina,
pořádá Kláb přátel činohry **i pro veřejnost, začátek v 18.30 h.**
3. pá. PM SRNKY [T. Svoboda]
neobyčejné příběhy z Liberce, premiéra, konec ve 20.30 h.
7. út. LISTOPAD [D. Mamet]
skvělá komedie oscarového scenáristy a autora filmu Vrtěti psem, konec ve 21.15 h.
9. čt. Č2/7 SRNKY [T. Svoboda]
neobyčejné příběhy z Liberce, konec ve 20.30 h.
12. ne. RD/6 O KOCOURU MIKEŠOVI [J. Lada, J. Štěpánek]
pohádka pro nejmenší, host: Divadlo Scéna Zlín, **začátek v 15.00 h.**
15. st. ŽENY [C. Boothe Luce]
komedie o ženách, jaké opravdu jsou – v rámci projektu
Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h.
17. pá. K5/11 LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, konec ve 20.30 h.
18. so. PEKLO – DANTOVSKÉ VARIACE
fluidní a symbiotické spojení tance a činohry s živým hudebním
doprovodem Martina Dohnala, účinkují: David Prachař, 420PEOPLE...
19. ne. ČESKÝ HONZA [Z. Kozák]
pohádka v podání členů DFXŠ, **začátek v 15.00 h.**
22. st. KPLO – popremiérová beseda k opeře Eva, **začátek v 16.00 h.**
24. pá. C/5 PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM [M. Haddon, S. Stephens]
cenami ověřena dramatizace knižního bestselleru, konec ve 21.20 h.
25. so. K6/12 HODINOVÝ HOTELIÉR [P. Landovský]
No samozřejmě, že jsme byli mladý. To myslíte, že jsme se narodili a hned nám bylo pětadesát, či co?, konec ve 20.30 h.
28. út. K2/10 SRNKY [T. Svoboda]
neobyčejné příběhy z Liberce, konec ve 20.30 h.
29. st. DŮM BERNARDY ALBY [F. G. Lorca, M. Hanousková]
slavné drama v taneční podobě, konec ve 20.20 h.
30. čt. ŠŤOVÍK, PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o třech mužích s pišťalkou,
konec ve 21.15 h.

Zájezdy

4. 10. MICKEY MOUSE JE MRTVÝ – POLSKO – JELENIA GÓRA
12. 10. ORFEUS A EURIDIKA – SRN – UNTERFÖHRING
26. 10. KRKONOŠSKÉ POHÁDKY – PRAHA
27. 10. ORATORIUM SVATÁ LUDMILA – PRAHA – KATEDRÁLA SV. VÍTA
31. 10. TESTOSTERON – JAROMĚŘ

Školní představení

9. 10. REVIZOR – ŠD
20. 10. ČESKÝ HONZA – MD